

**Παρέμβαση από εκπρόσωπο του Μέτωπου Αγώνα Σπουδαστών,
Δημήτρη Βιτάλη**

Το ζήτημα που κουβεντιάζουμε στην σημερινή σύσκεψη πρέπει και θα απασχολήσει το Μέτωπο Αγώνα Σπουδαστών. Η υγεία και η ασφάλεια των εργαζομένων, δηλαδή των γονιών μας και εμάς των ίδιων, αποτελεί μέτωπο που πρέπει να ανοίξουμε έντονη διαπάλη μέσα στα ΑΕΙ-ΤΕΙ. Τα ιδρύματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αποτελούν χώρους παραγωγής και αναπαραγωγής της κυρίαρχης ιδεολογίας των κεφαλαιοκρατών.

Οι νέες εξελίξεις που φέρνει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για την εκπαίδευση, συνέχεια των εξελίξεων που είχαν φέρει οι κυβερνήσεις της ΝΔ, αποδεικνύει ότι το πανεπιστήμιο, η ανώτατη εκπαίδευση και οι άλλες βαθμίδες της εκπαίδευσης είναι άρρηκτα δεμένες με την οικονομία και έχουν σκοπό όλο και καλύτερα να εξυπηρετούν τις στοχεύσεις του κεφαλαίου. Ήδη από πολύ μικρή ηλικία με αποκορύφωμα την τριτοβάθμια εκπαίδευση οι φοιτητές οι σπουδαστές, οι μαθητές, οι απόφοιτοι από τα ΕΠΑΛ/ΕΠΑΣ, αυτοί που τους στέλνουν στην μαθητεία, διδάσκονται την ιδεολογική σκουριά του καπιταλισμού, διδασκόμαστε τον ατομικό δρόμο, την υποταγή. Με λίγα λόγια, θέλουν να βγάλουν αποφοίτους, κομμένους και ραμμένους στα μέτρα του κεφαλαίου, φτηνούς και ευέλικτους από την μία αλλά από την άλλη, ιδεολογικά χειραγωγημένους. Θέλουν δηλαδή, να γίνουν τα παιδιά αυτά, που στην πλειοψηφία τους είναι και παιδιά της εργατικής τάξης, θεματοφύλακες του καπιταλισμού, θεματοφύλακες του κέρδους των εφοπλιστών, των μεγαλοκατασκευαστών, των κεφαλαιοκρατών.

Από αυτήν την σκοπιά, η σχέση της υγείας της εργατικής τάξης, με την παιδεία μπορούμε να την δούμε μόνο με ένα τρόπο, από ταξική σκοπιά. Η υγεία και η ανθρώπινη ζωή αντιμετωπίζονται σαν εμπόρευμα και ως τέτοιο το δίνουν σε εμάς τους φοιτητές και τους σπουδαστές. Μερικά παραδείγματα από τις σχολές είναι αποκαλυπτικά: Για παράδειγμα στην Νομική, σε προφορική εξέταση,

ζήτησε καθηγητής, ο οποίος θέλει να λέγεται και επιστήμονας, να μελετήσουν οι φοιτητές τον τρόπο με τον οποίο αθώωθηκε η εφοπλιστική εταιρία που έστειλε στον θάνατο τους ανθρώπους που βούλιαξαν με το ΣΑΜΙΝΑ και κατάφερε να μην τιμωρηθεί κανένας. Το ίδιο είχε γίνει με τα προβλήματα που είχαν προκύψει με το εξασθενές χρώμιο στην βιομηχανική ζώνη, που ο καρκίνος δίνει και παίρνει. Στο πολυτεχνείο για παράδειγμα, με τα μαθήματα που έχουν να κάνουν με την υγιεινή και ασφάλεια, που τα παρακολουθούν οι μηχανικοί οι οποίοι βγαίνουν υπεύθυνοι ασφαλείας, η ανθρώπινη ζωή χωράει σε εξισώσεις, όπου μπορείς να μελετήσεις με την στατιστική για παράδειγμα, πόσοι θα πεθάνουν αν γίνει μία έκρηξη, μην μελετώντας το ζήτημα πως θα προστατέψεις την ζωή του εργαζομένου. Άλλο παράδειγμα, στους πολιτικούς μηχανικούς της Αθήνας, σε αυτήν την εξεταστική, μπήκε θέμα που ο φοιτητής έπρεπε να αποφασίσει ότι δεν θα βάλει κιγκλιδώματα στον δρόμο με κίνδυνο να σκοτωθούν διερχόμενοι, γιατί δεν συνέφερε οικονομικά να διεκπεραιωθεί το έργο. Ακόμα και στις κοινωνικές επιστήμες, στο ΠΑΝΤΕΙΟ, έκαναν ημερίδες με θέμα την ψυχολογία της απόλυσης, δηλαδή παίρνουν σαν δεδομένο ότι οι απολύσεις πρέπει να γίνουν, είναι αναγκαίες, αλλά λένε στα παιδιά που σπουδάζουν ότι πρέπει να μαζέψουμε τα θύματα που θα αφήσει πίσω ο καπιταλισμός, να δώσουμε ψυχοφάρμακα, να αποτρέψουμε τις αυτοκτονίες, για να μην πληρώσει η επιχείρηση. Στις Ιατρικές με λίγα λόγια το φακελάκι, η συνδιαλλαγή με τις φαρμακευτικές, ένας φοιτητής ο οποίος θέλει να κάνει την ειδικότητα του δεν μπορεί να σηκώσει κεφάλι μπροστά σε αυτήν την νοσηρή κατάσταση. Το ίδιο ισχύει προφανώς και για την έρευνα, όπου δεν γίνεται καν λόγος για έρευνα για την εργατική λαϊκή κατοικία, για τις επαγγελματικές ασθένειες ενώ αντίθετα χρηματοδοτείται έρευνα για λογαριασμό των ασφαλιστικών εταιριών όπου γίνεται πρόγνωση των ασθενειών μέσα από τον γενετικό κώδικα δηλαδή αν θα εμφανίσει κάποιος καρδιακά νοσήματα, καρκίνους, προκειμένου να βρουν μία φόρμουλα για να ξέρουν αν θα ασφαλίσουν ή όχι κάποιον με την λογική αν θα εμφανίσει κάποια στιγμή νόσημα το οποίο θα πρέπει να πληρώσουν.

Πρέπει όμως να πούμε ότι όλα αυτά δίνονται και με μπόλικο αντικομμουνισμό, με σκοπό να ρίξουν λάσπη να βεβηλώσουν τον μοναδικό

κοινωνικοπολιτικό οικονομικό σύστημα που γνώρισε η ανθρωπότητα, όπου έγινε το αυτονόητο: Η εκπαίδευση, η έρευνα, οι επιστήμονες, έγιναν υπηρέτες όχι του κεφαλαίου αλλά της εργατικής τάξης. Είχαν σκοπό να απαλύνουν τον μόχθο της εργατικής τάξης. Θέλουν τους σημερινούς σπουδαστές, φοιτητές, του αυριανούς αποφοίτους να γίνουν, π.χ. ο μηχανικός που έβαλε πλάτη να κοπούν τα σίδερα στη Ρικομέξ, οι ναυπηγοί που θα υπογράψουν ότι είναι αξιόπλοα τα σαπάκια που κυκλοφορούν στις θάλασσες μας και είναι έτοιμα να πνίξουν κάθε χρόνο χιλιάδες εργαζόμενους, να γίνουν αυτοί οι οποίοι θα υπογράψουν τα gas free τα οποία θα σκανε και θα σέρνουν στο θάνατο χιλιάδες εργαζόμενους.

Το ΜΑΣ Θα δώσει την μάχη πλάι στο ΠΑΜΕ και σε αυτό το μέτωπο της πάλης της υγείας του εργαζόμενου, των οικογενειών μας δηλαδή, όμως πρώτα από όλα θα βγούμε μπροστά στη οργάνωση της πάλης και στην μάχη των ιδεών για να βρουν αποκούμπι τα παιδιά που προέρχονται από την εργατική τάξη, που τα δηλητηριάζουν με αυτήν την σκουριά, για να συγκεντρώσουμε δυνάμεις να φτιάξουμε μέτωπο σε κάθε σχολή και τμήμα, για να δυναμώσει η συμπόρευση με το ταξικό εργατικό κίνημα, να δυναμώσει η συμπόρευση με το ΠΑΜΕ, έτσι ώστε να κερδίσει έδαφος αυτό το βασικό που μπήκε και εισηγητικά, να κερδίσει έδαφος στην συνείδηση των σπουδαστών ο άλλος δρόμος ανάπτυξης. Αυτός για τη λαϊκή εξουσία και οικονομία. Γιατί μόνο έτσι πλάι στο εργατικό κίνημα μπορεί να δυναμώσει η πάλη για παιδεία και έρευνα για τις ανάγκες της εργατικής τάξης, για να απαλύνουμε τον μόχθο των εργαζομένων και όχι για τις ανάγκες των μονοπωλίων, την περαιτέρω κερδοφορία του. Ευχαριστούμε που μας καλέσατε. Νομίζω ότι και σε αυτό το ζήτημα μπορούμε να κάνουμε πάρα πολύ δουλειά.